

Βαθιά και αληθινή πίστη (εμπιστοσύνη) ζητά ο Χριστός (Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Παντελεήμων)

/ [Πεμπτουσία](#)

«Τι σοι θέλεις ποιήσω; ο δε είπεν· Κύριε, ίνα αναβλέψω». (Λουκ. 18. 35-43)

Μία συνάντηση περιγράφει η σημερινή ευαγγελική πε-ρικοπή, μια τυχαία αλλά σωτη-ριώ-δη συνάντηση.

Ο Χριστός πλησίαζε στην Ιεριχώ και στον δρόμο προς την πόλη κα-θο-ταν κάποιος ταλαίπωρος άνθρω-πος και ζητούσε την ελεημοσύνη των περαστικών. Ήταν τυφλός και γι' αυτό είχε την ανάγκη των συν-αν-θρω-πων του. Ήταν τυφλός και δεν μπορούσε να διακρίνει ποιος περ-νούσε μπροστά του. Άκουσε όμως τον θόρυβο του πλήθους που συνόδευε τον Ιησού και θέλησε να μάθει τι συμβαίνει. Και όταν του είπαν πως ο Χριστός είναι εκείνος που περνά, τότε άρχισε να φωνάζει ζητώντας να τον ελεή-σει, παρότι πολλοί τον επέπλητταν και του ζητούσαν να σταματήσει.

Αν πριν από λίγο οι φωνές του πλήθους έκαναν τον τυφλό να αντι-λη-φθεί την παρουσία του Χρι-στού, τώρα οι φωνές του τυφλού κάνουν τον Χριστό να τον προσέξει. Ζητά να τον φέρουν κοντά του και τον ρωτά τι θέλει να κάνει γι' αυ-τον. «Τι σοι θέλεις ποιήσω;»

Αφε-λης ερώτηση θα σκέφθηκαν ίσως πολλοί. Τι μπορεί να θέλει ένας τυφλός; Όμως η ερώτηση του Ιησού δεν είναι τυχαία, δεν είναι αφελής. Αν ο τυφλός του ζητούσε μόνο μία ελεημοσύνη, πιθανόν ο Χρι-στος δεν θα τον θεράπευε, γιατί δεν θα είχε εκπληρώσει την προ-ϋ-πο-θεση για να γίνει το θαύμα. Και αυτή την προϋπόθεση διερευνά ο Χρι-στος με την ερώτησή του: «Τι σοι θέλεις ποιήσω;»

Ασφαλώς ο Χριστός δεν έχει ανά-γκη την απάντηση του τυφλού για να μάθει ποιες είναι οι εσώτερες σκε-ψεις του. Αυτός που «ετάζει καρ-διάς και νε-φρούς» γνωρίζει τι πι-στεύει ο τυφλός που βρίσκεται ενώπιόν του. Χρειά-ζεται όμως να το εξωτερικεύσει, και για να έχει και ο ίδιος την επι-βεβαίωση της ομο-λογίας αλλά και για να τον ακού--σει το πλήθος που τον ακολου-θούσε.

Η απάντηση του τυφλού δεν απο-δεικνύει μόνο την προσδοκία του να δει αλλά και την πίστη που έχει για τον Χριστό. Γιατί δεν ζητά κα-νείς από κάποιον κάτι που δεν μπο-ρεί να του προσφέρει.

Όταν ο τυφλός ζητά από τον Χριστό το φως του ομολογεί ταυτόχρονα ότι πιστεύει σ' Αυτόν, ότι πιστεύει πως ο Ιησούς έχει τη δύναμη να κάνει το θαύμα και να του χαρίσει την όραση που για τόσα χρόνια είχε στερηθεί.

Και η πίστη είναι η προϋπόθεση που ζητά ο Χριστός για να κάνει το θαύμα. Μια λέξη αρκεί, γιατί προηγείται η πίστη, και η πίστη του τυφλού επιβεβαιώνεται από τον ίδιο τον Χριστό. «Ανάβλεψον· η πίστις σου σέσωκεν σε».

Ο Χριστός το δηλώνει κατηγορηματικά: η πίστη του ήταν αυτή που έκανε το θαύμα. Η πίστη ήταν αυτή που του χάρισε την όραση. Η πίστη ήταν αυτή που τον έκανε να διακρίνει, αν και τυφλός, αυτό που δεν μπορούσαν να διακρίνουν πολλοί από τους Ιουδαίους. Η πίστη ήταν αυτή που έκανε τον τυφλό να αναγνωρίσει στον πρόσωπο του Χριστού, που δεν έβλεπε, τον Υιό του Θεού, γιατί η πίστη είναι, όπως γράφει ο απόστολος Παύλος, «πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων». Και το θαύμα είναι, αδελφοί μου, πραγμα «ου βλεπόμενον». Είναι κάτι που δεν μπορούμε να το δούμε, που δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε, που δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε. Και γι' αυτό χρειάζεται η πίστη.

Αδελφοί μου, ο τυφλός της σημερινής ευαγγελικής περικοπής μας δίνει το μάθημα της πίστεως. Πιστεύει και σώζεται. Πιστεύει περισσότερο από όσο πίστευαν όλοι εκείνοι που ακολουθούσαν τον Ιησού στον δρόμο προς την Ιεριχώ και που ίσως τον είχαν συναντήσει και ακούσει πολλές φορές. Και ενώ εκείνοι προσπαθούν να

αποθαρρύνουν τον τυφλό να μην πλησιάσει τον Χριστό, εκείνος επιμένει. Εκείνοι τον γνώριζαν, αλλά προφανώς δεν πίστευαν ότι μπορούσε να κάνει ένα τέτοιο θαύμα. Εκείνος δεν τον γνώριζε και όμως πίστευε.

Αυτό είναι το μεγάλο μάθημα του αναβλέψαντος τυφλού, αδελφοί μου. Πολλές φορές και εμείς που βρισκόμαστε κοντά στον Χριστό, κοντά στην Εκκλησία, νομίζουμε ότι πιστεύουμε, αλλά στην πραγματικότητα δεν διαθέτουμε την αληθινή και βαθειά πίστη που ζητά ο Χριστός. Και αν δεν την διαθέτουμε, τότε δεν είναι δυνατόν να σωθούμε, έστω και εάν ζούμε μέσα στην Εκκλησία και αν εκκλησιαζόμαστε τακτικά, διότι η σωτηρία μας είναι ένα θαύμα που επιτελεί ο Χριστός για τον καθένα μας. Είναι ένα θαύμα σαν αυτό που επιτέλεσε ο Χριστός στον τυφλό της Ιεριχούς. Ο Χριστός ανοίγει και σε μας τα μάτια όχι του σώματος αλλά της ψυχής, για να μπορέσουμε να δούμε την αλήθειά του, για να μπορέσουμε να απολαύσουμε τη δόξα του. Ανοίγει τα μάτια μας που συσκοτίζονται από την αμαρτία και μας κάνει να βλέπουμε το φως του. Και γι' αυτό το θαύμα απαραίτητη προϋπόθεση είναι, αδελφοί μου, η πίστη.

Ας μιμηθούμε, λοιπόν, αδελφοί μου, το παράδειγμα του τυφλού της ευαγγελικής περικοπής και ας προσπαθήσουμε να αυξήσουμε την πίστη μας, ώστε να αξιωθούμε να ακούσουμε και εμείς τη φωνή του Χριστού: «ανάβλεψον· η πίστις σου σέσωκέν σε». Αμήν.

Πηγή: imverias.blogspot.com